

عنوان مقاله:

مسئول جبران خسارات ناشی از حوادث هسته ای در کنوانسیونهای بین المللی و حقوق ایران

محل انتشار:

مجله مطالعات حقوقی، دوره 6، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

خلاصه مقاله:

نیاز به انرژی هسته‌ای واقعی‌تری انکارناپذیر است. در عین حال، وقوع حوادث اتمی و خسارات ناشی از آن امری غیرقابل اجتناب است که این مساله دولت‌ها را در مسیر وضع مقررات خاصی سوق داده است. نتیجه این امر شکل‌گیری قوانین خاص و تدوین کنوانسیونهای بین المللی مسئولیت هسته‌ای است. یکی از مسایل پیچیده در این میان تعیین مسئول جبران خسارت است. بدین ترتیب قوانین و کنوانسیون‌های مذکور از یک سو با طرح اصل کانالیزه کردن مسئولیت بهره بردار، وی را به عنوان مسئول جبران خسارات اتمی معرفی می‌نمایند و از سوی دیگر با اعمال اصل مداخله‌ی دولت نسبت به تدارک زیانهای مازاد بر مسئولیت بهره بردار، از تضییع حقوق قربانیان جلوگیری می‌کنند. در حقوق ایران شناسایی مسئول جبران خسارات اتمی جز با توسل به قانون مسئولیت مدنی میسر نیست. لیکن به لحاظ نواقص قواعد مزبور، قانونگذار می‌بایست در راستای تدوین قوانین خاص مسئولیت مدنی هسته‌ای گام بردارد که در این مقاله مورد بحث قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

بهره بردار، هدایت کردن (کانالیزه کردن) مسئولیت به طرف بهره بردار، مسئولیت محض، جبران خسارت هسته ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1845385>

